



НАСТЯ БІЛИК:

«Мрію допомагати людям і зробити цей світ трішечки кращим»

Настя Білик склала НМТ з української мови на найвищий бал. Зараз вона першокурсниця Інституту права ЛьвДУВС. Ми поспілкувалися з дівчиною і розпитали її про очікування й перші враження від навчання, а також плани на майбутнє. Окрім того, студентка поділилася корисними порадами для майбутніх абітурієнтів.

– Чому вирішили обрати саме професію юриста?

– У дитинстві я любила проводити час зі своєю двоюрідною сестрою – вона тоді працювала в суді. Її розповіді про роботу так мене захопили, що вже тоді підсвідомо я знала: хочу стати правником. У більш свідомому віці я виявляла бажання відстоювати думку меншості, незалежно від власної. Це здавалося схожим на інтелектуальну гру – знайти аргументи, підтвердити їх певними прикладами, донести до інших та переконати їх. Зараз, мабуть, мною керувало бажання допомагати людям і зробити цей світ трішечки кращим – у свій спосіб, так, як зможу.

– Чому обрали ЛьвДУВС? Як готувалися до іспитів та які поради можете дати майбутнім абітурієнтам, щоб також скласти НМТ на найвищий бал?

– Я чула багато схвальних відгуків про цей заклад освіти від знайомих, що й стало визначальним. Мені важливо, що ЛьвДУВС готує сильних юристів, готових продовжувати самостійне навчання й після закінчення університетської програми. Жодної особливої підготовки до вступу в мене не було: хороші шкільні вчителі зробили свою справу.

Тим, хто складатиме НМТ цього року, я можу порадити одне: не сприймайте екзамени надто серйозно, адже жодні результати не варті вашого ментального і фізичного здоров'я. Рік довгий – години систематичного вивчення й повторення щодня вистарчить, аби впевнено почуватися під час іспиту.

– Як пройшов перший місяць навчання? Чи справдились ваші очікування?

– Очікування від реальності, звісно, відрізняються, адже американські фільми змалку формують наше сприйняття університету: студентське містечко, гігантські корпуси, нескінченний потік втомлених студентів. Попри все, враження від першого місяця у виші найкращі, бо я отримую щире задоволення, навчаючись на обраній спеціальності, як би інколи складно не було. Студентське життя мені подобається.

– Що найбільше подобається у процесі навчання?

– Мені було страшно опинитись у повністю новому середовищі, та вже з перших днів цей страх відступив. Викладачі виявились вимогливими, але не строгими,



готовими йти на компроміси і допомагати в процесі навчання. Мені дуже пощастило з групою: усі виявились приємними, освіченими людьми, які прагнуть знань і готові допомогти одне одному.

Поки ми мусимо вивчати основи, без

яких неможливе розуміння подальших тем. Опануємо теорію держави і права, конституційне право, судові та правоохоронні органи України. Увесь матеріал є для мене новим і цікавим, виділити щось окреме я б не змогла. Сподіваюсь і надалі зберегти цей «запал першокурсника», який слугує найкращим мотиватором у навчанні.

– Що з вивченого, на вашу думку, найбільше знадобиться у майбутній професії?

– Юрист – професія як практична, так і значною мірою теоретична. Без розуміння основ державного, судового устрою, без відповідної бази у знанні законодавства працювати за фахом неможливо. Я вважаю, що кожна дисципліна, яку ми вивчатимемо протягом чотирьох років бакалаврату, є важливою для всебічного розвитку в галузі юриспруденції, і все, про що я дізналась у перші дні, колись мені знадобиться.

– Які маєте плани на майбутнє? Де бачите себе через 5 років?

– У наш час життя таке невизначене, що страшно загадувати наперед на місяць – не те, що на 5 років. За умови, що все буде гаразд, принаймні не гірше, ніж зараз, я планую вступити до магістратури,

аби мати більше професійних перспектив. Поки що прагну розвиватись як адвокат, можливо, відкрити приватну практику, а, може, працювати на компанію і мати певні гарантії. Людській думці властиво змінюватись, тому я не надто люблю будувати далекоглядні плани. Де б я не опинилась, ким би не працювала, для мене головне особисте щастя, тому я хочу йти за мрією, яка змінюється відповідно до того, як змінююсь я сама.



Світлина Ганни Бенедюк

Розмовляла
Яна Гавришко



Представники ЛьвДУВС взяли участь в Осінній школі з розслідування злочинів, пов'язаних з торгівлею людьми

Курсанти випускного курсу факультету № 1 Юліана Літвінова, Андрій Грицюк, Ірина Кумечко та Остап Деркач доєдналися до інтерактивного тренінгу з протидії «сучасному рабству».

Протягом чотирьох днів інтенсивного навчання вихованці вишу розглянули основні тенденції торгівлі людьми в Україні та ознайомилися із провідними методиками розслідування таких злочинів, зокрема із використанням ІТ-технологій.

Крім того, дізналися, як слід проводити інтерв'ювання неповнолітніх, які постраждали від сексуального та інших видів насильства.

Хлопці й дівчата також пройшли навчальний квест, де у змодельованій ситуації засто-

сували здобуті знання та удосконалили навички проведення слідчих (розшукових) дій.

Однією з експерток і тренерок Осінньої школи виступила завідувачка відділення актуалізації навчання та практичної підготовки ЛьвДУВС Олександра Захарова.

Додамо, що подія відбулася у рамках спільного проєкту Організації з безпеки і співробітництва в Європі, Міністерства внутрішніх справ України та Національної поліції.

ВЗГ ЛьвДУВС



У рамках третього випуску подкасту «Військовий фактаж. Очіма воїна» із вихованцями вишу поспілкувався керівник першого в Україні абілітаційного центру Lviv Habilitation Center Сергій Тітаренко.



Військовий психолог Сергій Тітаренко став героєм нового випуску подкасту

Чоловік отримав важке поранення 10 років тому під Слов'янськом, потрапивши під ворожий обстріл під час пілотування українського Мі-24.

Проїшовши нелегкий шлях реабілітації та зіткнувшись із викликами довгого адаптаційного періоду, Сергій Тітаренко вирішив, що опікуватиметься ментальним відновленням поранених захисників і захисниць.

«Маємо бути дуже уважними до потреб людей з інвалідністю, відноситися до них із повагою та розумінням. Наразі українське суспільство лише навчається толерантного ставлення до осіб, які пережили травматичний досвід», – підкреслив Сергій Тітаренко.

Він розповів про ідею створення Lviv Habilitation Center – безбар'єрного

житлового простору для соціалізації ветеранів та цивільних. Його відкрили у березні цього року за ініціативи Альянсу громадського здоров'я у співпраці з Національним реабілітаційним центром «Незламні».

«Ми прагнемо запобігти ретравматизації воїнів, допомогти їм почати нове життя, впоратися з усіма його викликами та складними ситуаціями, почуватися незалежними. Тому середовище центру є максимально наближеним до реального», – зазначив спікер.

Повний випуск подкасту із Сергієм Тітаренком ви зможете переглянути на сторінках ЛьвДУВС у соціальних мережах.

Відділ зв'язків з громадськістю ЛьвДУВС, світлина Діани Паук

Ще один слухач львівської Автошколи для осіб з інвалідністю здійснив свою давню мрію

Цього разу посвідчення водія отримав волиннянин Ігор Грицанчук. Чоловік навчався в Автошколі на базі Львівського державного університету внутрішніх справ.



«Їздити вулицями Львова – це чудова практика. Тут інтенсивний рух, тож таке навчання готує до різних ситуацій на дорозі. Дякую інструктору за підтримку та дуже цінні поради», – поділився враженнями слухач.

Він також зазначив, що давно прагнув навчитися керувати, проте у рідному місті не було такої можливості. До того ж карантинні обмеження та повномасштабна війна змусили відкласти ці плани на потім.

«Я дізнався про цей проєкт від дружини. Вона прочитала в одному із Телеграм-каналів, що є такі Автошколи і найближча з них – у Львові. Тож вирішив більше не чека-

ти. Зібрав усі потрібні документи та звернувся до Автошколи», – розповів Ігор Грицанчук.

Чоловік каже, що завдяки автомобілю зможе нарешті вільно мандрувати разом із рідними – дружиною та дітьми, адже вже давно мріє побувати в Італії.

«Коли мені виповнилося 18-ть, моє життя кардинально змінилося. Я потрапив у ДТП, отримав важкі травми, проходив тривале лікування. Вже багато років я пересуваюся на кріслі колісному, про-

те це не заважає мені відлювати свої мрії. Навпаки – це стало для мене поштовхом для розвитку та роботи над собою», – поділився Ігор Грицанчук.

Нагадаємо, проєкт «Автошколи для осіб з інвалідністю» було реалізовано МВС України за ініціативи Першої леді Олени Зеленської «Без бар'єрів». Такі автошколи наразі діють на семи локаціях, зокрема й у Львові. Більше інформації – на сайті проєкту за QR-кодом.

ВЗГ ЛьвДУВС, світлина Діани Паук





Представники ЛьвДУВС долучилися до благодійного забігу на підтримку українських воїнів

У центрі Львова відбувся традиційний захід «Meest Run the World. Львівська десятка», Чемпіонат України з бігу по шосе на дистанціях 10 та 5 кілометрів, а також благодійний забіг у 1 кілометр.

Учасниками події стали першокурсники факультету № 2 ЛьвДУВС Валентин Білик, Ярослав Гульдас, Владислав Литвинюк, Роман Руцишин, Марія

Дашко, Каріна Коцупир та Анна Логойда.

Хлопці та дівчата навчаються за освітньою програмою «Правоохоронні інформаційні системи».



До заходу також доєднався керівник відділення професійної підготовки ВКЗ Ігор Залецький.

Як відзначили організатори, метою благодійного забігу став збір коштів для 125-ї та 103-ї окремих бригад територіальної оборони.

Курсантка факультету № 2 Марія Дашко прийшла на забіг разом із мамою, яка служить у ЗСУ. Дівчина здолала дистанцію в 1 км, а її мама пробігла 5 км.

«Дуже важливо підтримувати наших Героїв. Робити бодай такі маленькі вчинки, як цей забіг, аби вони знали, що про них не забувають, їх шанують та чекають», – наголосила мама курсантки.

Враженнями від заходу поділився також першо-



курсник Владислав Литвинюк.

«Разом із хлопцями ми вирішили бігти 5 кілометрів. Було складно, та ми підтримували один одного й спільно здолали це випробування. Це мій перший забіг, проте не останній. Буду й надалі долучатися до таких акцій, щоби підтримати наших за-

хисників», – зазначив вихованець вишу.

Учасниками забігу стали як професійні спортсмени, так і бігуни-аматори. Разом із дорослими дистанцію також долали діти та домашні улюбленці.

ВЗГ ЛьвДУВС,
світлина Галини Лемішко

Назарій Яремчук – незрівнянний світ краси

Кінострічка про Назарія Яремчука, яка нещодавно вийшла на екрани кінотеатрів, стала найкасовішим документальним фільмом в Україні. В основі сюжету – життя співака та його шлях до міжнародної слави.

Назарій Яремчук – один з основоположників української естради та перша вітчизняна попзірка. Він здобув велику популярність та визнання у 1970-х роках як один із солістів ВІА «Смерічка» разом із Василем Зінкевичем. Ансамбль виконував пісні, які зараз вважаються класикою української естрадної музики. Йдеться про такі композиції як «Червона рута», «Пісня буде поміж нас», «Водограй» авторства Володимира Івасюка.

Ідея створення фільму належить доньці композитора – співачці Марії Яремчук. Вона стала одним з продюсерів стрічки – працювала над сімейним архівом з фото та відео батька.

В інтерв'ю BBC Марія розповіла, що через фільм прагнула актуалізувати творчий доробок На-



зарія Яремчука, бо його й інших співаків епохи 70-80-х десятиліттями ігнорували у медіа.

«Він виглядав і звучав як зірка світового масштабу. Після того, як його не стало, багато артистів переспівували його пісні, інколи примітивізуючи звучання. Цим самим десь поставили його в один

ряд з «шароварною естрадою». Тому молоде покоління сприймало його дещо викривлено», – вважає Марія Яремчук. Однак, вона також зазначила, що фільм дав поштовх молоді до переосмислення творчості митця і зараз все знову стало на свої місця.

За досягнення у творчій галузі Назарій Яремчук був визнаний першою мегазіркою України у часи, коли національний шоубізнес ще не був на стадії розвитку. А у 1980-х ансамбль «Смерічка» на чолі з Яремчуком поїхав у світовий тур та представляв державу на різних міжнародних конкурсах, відкриваючи красу української пісні та роблячи її відомою на весь світ.

Насамкінець зазначимо, що фільм стане чудовою нагодою заглибитися в історію становлення нашої музики та відкрити для себе феномен української естради 70-х років минулого століття.

Підготувала Яна Гавришко,
за інформацією ресурсу «BBC»



Нові спортивні звитяги

Команда ЛьвДУВС виборола «срібло» обласної «Динаміади» з військового багатоборства.

Учасники події боролися за першість у бігу на дистанціях 100 м та 1000 м, а також підтягуванні на перекладині.

До складу збірної Львівського державного університету внутрішніх справ увійшли курсанти факультету № 1 Владислав Вознякевич, Роман Дукаль, Андрій Артимович, Максим Щурик, Артем Гомон, третьокурсники факультету № 2 Сергій Панчук і Владислав Харінчук, а також вихованець факультету № 3 Дмитро Любінець.

За результатами змагань команда ЛьвДУВС продемонструвала високі результати й у підсумку здобула друге місце.

Вітаємо збірну університету із цим досягненням! Бажаємо наснаги та нових успіхів!

ВЗГ ЛьвДУВС

Новинки української музики

Ділимося добіркою пісень від українських виконавців, що побачили світ упродовж останніх місяців та заслуговують на вашу увагу. Кожна із цих композицій має свою історію, яка нікого не залишить байдужим.

NAZVA та Brykulets «Чужію я»



Композиція присвячена рідному дому, точніше тузі за ним. Адже внаслідок бойових дій багато з нас змушені були покинути місця, де промайнуло дитинство. Значна частина з них досі під окупацією. І все, що нам залишається – це тримати в пам'яті спогади про рідні стіни, щоб не «очужіти» до них.

«Чужію» – слово, яке я почув від нашого друга Дмитра Мазуряка у фільмі про Маланку. Він ужив його, коли описував, що не може повернутися в своє рідне село Іспас і чужіє од нього, перебуваючи

в Києві через кар'єру в гурті KAZKA. Мене це слово так захопило, що відкарбувалося в пам'яті і, уже пишучи пісню разом з Brykulets, пригадав це слово і воно стало основою пісні», – розповів учасник дуету NAZVA Павло Гоц в ефірі шоу «Селекція» на Радіо Промінь.

Варто зазначити, що на обкладинці пісні – зображення дороги до Горлівки, рідного міста Ярослава Яровенка, одного із учасників гурту «NAZVA». Місто перебуває під окупацією, тож він особливо гостро відчуває тугу за своїм домом.

Радимо також звернути увагу на ще один сингл гурту – «На краю світів». Він стане саундтреком до однойменного мультсеріалу. У цій пісні учасники гурту «NAZVA» пригадують дитинство, літо та час, проведений у бабусиному селі.



Vivienne Mort «Фата»

Це – перший альбом колективу після тривалої перерви, яка тривала шість років. «Фата» – це переродження ліричної героїні за два роки повномасштабного вторгнення, під час якого їй довелося пристосуватись до нової реальності, попрощатися зі старою собою і знайти віру в майбутнє.

Vivienne Mort кажуть, що роботу потрібно слухати від початку і до кінця, адже це найкращий спосіб зануритися у витончену оповідь. Це не просто музичний твір, а цілий всесвіт, сповнений любові, болю і надії, з яким хочеться поєднатися, перетворитися на його невід'ємну частину. Це альбом, кожену композицію з якого хочеться і треба прожити.

Schmalgauzen «Параджанов-100»



Нова композиція театрального музичного гурту присвячена видатному українському і вірменському режисеру, сценаристу, композитору Сергію Параджанову, 100-ту річницю народження якого ми відзначаємо цього року.

На початку та в кінці синглу звучить запис голосу митця. Пісня доносить до нас його власне виконання стародавньої української веснянки «Вербовая дощечка», яка стала частиною його легендарного фільму «Тіні забутих предків».

Вустами вокаліста Георгія Ярмоленка в композиції цитується життєве і творче зізнання Сергія Параджанова.

Зазначимо, що нещодавно гурт випустив кілька нових пісень із вистави «Маттія Паскаль. Опера відтінків», які також заслуговують вашої уваги.

OSTY & Klavdia Petrivna «Не лякай»

Виконавиця Klavdia Petrivna, яка довгий час зберігала анонімність, організувала два дебютні сольні концерти й нарешті показала своє обличчя. Окрім того, протягом останнього місяця вона випустила кілька синглів у колаборації з українськими артистами, зокрема пісню «Не лякай».

Історія створення треку почалася з кружечка в телеграмі, на якому Соломія Опришко (справжнє ім'я Клавдії) й OSTY виконали маленьку частину пісні.

Це жартівливе відео настільки сподобалося шанувальникам, що невдовзі артисти записали повну версію пісні, яку вперше представили на сольному концерті Klavdia Petrivna у Палаці Спорту.

Композиція розповідає про кохання, яке піддається випробуванням, але зберігає надію на краще, хоча в процесі герої переживають і біль, і радість. «Не лякай» передає сильне відчуття любові, яке потребує зусиль і терпіння, але в ній є і віра в те, що навіть після болючих моментів можна знайти гармонію і радість у стосунках.



adm:t, Tember Blanche «Метаморфосінь»

Український гурт adm:t спільно з дуєтом Tember Blanche випустив пісню «Метаморфосінь» на вірш поета і військового Максима Кривцова, який загинув на фронті 7-го січня 2024-го року.

Вокалістка гурту Tember Blanche Олександра Ганнопольська у своєму Телеграм-каналі розповіла, як виконавці вирішили записати спільну пісню: «Березень 2024-го року. Нам пише Андрій Дмитренко – власне фронтмен adm:t і з 2022-го року військовослужбовець ЗСУ – і каже, що ще за життя Максима Кривцова домовився з ним про дві пісні, які написав на його вірші. Правда, жодну з них Максим не встиг почути. Пісню «Завтра» Андрій мав надіслати Максиму в день, коли той загинув. Другу ж пісню Андрій запропонував зробити разом».

Фронтмен adm:t Андрій Дмитренко на своїй інстаграм-сторінці зазначив, що обкладинку треку було створено на основі фото, які він зробив під час свого походу на Донбас.

Також відзначимо, що раніше вірш Максима Кривцова «Не ходи ти тут, не ходи» поклали на музику учасники гурту Vivienne Mort.



Підготувала Яна Гавришко, за інформацією ресурсу «Слух»